

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1914-1917 :
L 84:1 - 224**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

2573

~~2528~~

Falun 4.4.1918.

Käraste!

Tack för ditt kära brev. Jag känner att jag måste sätta mig att skriva ^{tille dig} det första jag går i dag, ty nu börjar ättanoe dygnet och jag känner mig mycket matt och slö. Jag har bara varit lokalt sjuk, d. v. s. haft litet värk i armen förut utan en matt, då jag fick en quist-runde feber. Jag är så glad, att jag kommer arbeta hittills, men nu kommer det nog. Gerda är riktigt sjuk i dag. Ja, jag har tro, att de där lektionerna äro svåra. Det är svårt även då man ser Turegenterna, men det torde gå något före 90 år. Men folk som ha litet vara att tänka ha svårt att inöva mekaniska färdigheter. Jag visste, att Jenny skulle bli mycket duktigare än du. Det är bra klokt att hon får lära sig.

Ibland går det som en stor påsle av glädje genom mig, det är kanske feber, men det är något, som säger mig, att hela detta farskräckliga krig har varit symptommen av svåra sjukdomar, som ha plågat mänskligheten. Kanske att det gamla verkligen är

färgången och att alla ting äro ny vordna. Det går
sann ett lättmodens ansettag genom alla land tycks
det. Det, sann barde nämns det är församlingen
mellan samhällsklasserna. Hur pars hårda
villkor, sann komma att ljudas oss, sann förut
ägt något, är icke gatt att säga, men kanske
att vi inte få det så mycket värre än förut. Du
tigger man ja ändå av oss allt vad vi äga
och det hjälper icke ett slagg. Om staten skulle
expropriera markerna, så blir jag just icke
fattigare för den skull.

Jag förstår, att du menar, att Hammarsköld
var snvis sann Carl XII och oförnuftig sann
Gustaf IV Adolff och att dessa karlarna Schwartz-
lund-
man äro klokare och snidigare. Jag får säga,
att jag bedömer ministärskiftet litet partipolitiskt.
Det är arätt. Känstern har troligen förslarat på
bytet, men vi ska hoppas, att landet har vuxit. Hur
mycket säd här finns eller icke finns, det tycks
ingen veta. Men icke är det möjligt att vi hotas
av hungersnöd. Jag tycker att det skulle ta
sig helt andra uttryck än det går här.

Ja, förslat, nu stutar jag allt, för jag
orkar raktt ingenting. Jag vill bara sova.
Så länge.